

Kaks pilti.

I. Puhtusest ja kassinusest.

Ühes külas elasivad kaks wenda, Andres ja Toomas. Mõlemad oliwad nõuukad pere-mehed. Aga Andres'e naene ja tema lapsed oliwad ikka kehwad ja haiged. Wahest oli neil üks, wahest teine wiga; ja nemad suriwad ka noores eas ára. Aga Toomas ja tema maarahwas oliwad ikka terved, tublid ja elasivad kauem aega. See tuli sest, et Tooma naene kõik ihutoidust korrapárost ja puhtaste walmistas.

Liha ei keetnud tema ilmaski sell' pááwal, kui tapeti, waid laškis seda suwel kaks ja talwel wiis ehk kuus pááwa seista, et seelábi natukene wanemaks pidi saama. Za ei lašknud kárbsi ega jáásti mitte liha fallale, waid pani seda wee, áádiko, õlle ehk hapu piima sisse ligunema ja pesis siis jálle mitu korda puhta weega ára, enne kui keema pani, ning tagus ka seda puhta puuga häästi muredaks, et mitte ham-

maste wahele ei jááks. Hukka ehk raišku láinud liha ei annud ta ilmaski perele súúa, nenda kui mõned ihnused seda tegewad.

Kõik, mis ta perele súúa andis, pesis esite hoolega puhtaks. Kui suve aéal rooste wõi sant lima kapsaste páál oli, pani ta neid ligunema, ega keetnud mitte puhaštamata wiisil. Kuiwad erned ja oad laškis ta óó ja pááwa ligunedat ja walas kolm ehk neli korda puhas wet páále. Nenda pani tema siis erned, oad, láátsad, kuiwatus kalad ja sikked liha kúlma weega tulele; aga kõik juurerwilja keetis ta warsi ára, ja pidi kõik häästi lábi keedetud olema, ehk ta kúll ka selle páále hoolsauste waatas, et liia ehk úlearu keetmise lábi toitu mitte jásse ára ei rikuks. Pudru sees ei sallinud ta mitte kuiwi jahu túkkisi, (ni kui seda tihti hooletuse lábi súnnib). Za mõistis seda ikka koredaks teha. Soola pidi ka paras jagu olema; isiáranis pidiwad liha ja kalad häästi soolatus olema. — Teised perenaeised andsiwad pühapááro oma perele liha, aga tema andis siis, kui pere rascket tööd oli teinud.